

یادداشتی بر نمایشگاه مهشید نوشیروانی ((به ما نگاه کنید))

با عکس هایی مواجه هستیم که در سال ۵۷ خورشیدی عکاسی شده و در سال ۵۸ با عنوان کار و کارگر برای اولین بار به نمایش درآمده است، اما برای بار دوم گویی عنوانی دیگر در شکل گیری مجدد آن در سطح گالری برای مجموعه در نظر گرفته شده است.

بازنمایش دوباره برای مجموعه و دیدن عکسهایی خلق شده در آن زمان نوعی فاصله ی زمانی را بوجود آورده است، براستی این کارخانه ها در روزگار کنونی فعال هستند؟ پرسشی که شاید طرح این مجموعه بعد از گذشت چهل و اندی سال در ذهن نگارنده یا بیننده ی آثار بیفکند. تصاویری که طبقه کارگر را به نمایش گذاشته، نوعی مستند نگاری که در دوران معاصر به آن کمتر پرداخته میشود.

به عکسها که بنگریم هم به شیوه ی رنگی و هم به شیوه سیاه سفید عکاسی شده اند، طبعاً عکسهای سیاه و سفید در نشان دادن اشخاص و دوری از رنگ و نوعی فقر اجتماعی موفق تر هستند، اگر چه عکسهای رنگی مربوط به آن دوره در مجموعه حضور دارند.

تاملی بیشتر بر روی عکس ها

- مردان و زنانی که خیره به دوربین نگاه میکنند، جامه هایی مندرس و نگاه هایی گاه خشمناک و بعضا خنثی و بی روح بر سطح امولسیون ثبت شده است. یونیفرم هایی که پاره شده اند و توجهی که به این کارگرا نشده است.
- در بخش دیگری از نمایشگاه عکسهایی از فضایی خانوادگی به نمایش در آمده تا خانه و مکان امن این کارگران را هم بازتولید کند اما به این بهت زدگی در نگاهشان حاکی از آرامش نبوده و بیشتر متلاطم است.

